

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417010148
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4417010148.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Bc. Ivety Alaksovej a Emílie Turčekovej, v trestnej veci obžalovaného O. Š. a spol., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/754/16/4404 z 29.03.2017, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.09.2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X. O. Š. nar. XX.XX.XXXX S. D., trvale bytom
O., t.č. vo výkone trestu odňatia
slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou
v inej trestnej veci,

2. A. O. nar. XX.XX.XXXX S. D. R., trvale
bytom Z., A. XXXX/XX t.č. vo
výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS
Želiezovce v inej trestnej veci,

s ú v i n n í , ž e

v presne nezistenom čase v období odo dňa 10.10.2016 do dňa 20.10.2016, na štrkovisku, v katastrálnom území obce G., za účelom využívať ho pre svoju potrebu, spoločne odcudzili jednonápravový obytný prívies šedej farby, nezistenej značky, bez evidenčného čísla tak, že prinesenou pátkou odpílili oceľové lano, ktorým bol obytný prívies uzamknutý o strom, následne ho pripojili k osobnému motorovému vozidlu značky VW Passat H. XXX B. a odviezli a zaparkovali pri obci Y., pri rieke Váh, poškodili zámok na dverách obytného príviesu a svojím konaním spôsobili poškodenému F. B., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom D. R., D. Č.. XX, škodu vo výške 600,00 Eur, i napriek tomu, že obžalovaný O. Š.

trestným rozkazom Okresného súdu Nitra spisovej značky 21T/99/2015 zo dňa 13. októbra 2015, právoplatným 30.10.2015 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno f) Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov a na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

obžalovaný O. Š.
spoločným konaním s obžalovaným A. O.

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím),

obžalovaný A. O.

spoločným konaním s obžalovaným O. Š.

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím).

č í m s p á c h a l i

obžalovaný O. Š.

spoločným konaním s obžalovaným A. O. zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona,

obžalovaný A. O.

spoločným konaním s obžalovaným O. Š. zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný O. Š.

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a s použitím zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/25/2017 z 19.04.2017, právoplatným dňa 19.04.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaný A. O.

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a s použitím zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b), odsek 4 Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušujú sa výroky o treste, uložené obžalovanému skoršími rozsudkami:

- Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/25/2017 z 19.04.2017, právoplatným dňa 19.04.2017,
- Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/134/2016 z 17.05.2017 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/134/2016 z 17.01.2018, právoplatným dňa 17.01.2018,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaným ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému F. B., nar. XX.XX.XXXX S. D., trvale bytom D. R., D. Č.. XX škodu vo výške 600,00 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 29.03.2017 pod sp.zn. 1Pv/754/16/4404 obžalobu na obvineného O. Š. pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona a na obvineného A. O. pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období odo dňa 10.10.2016 do dňa 20.10.2016, na štrkovisku, v katastrálnom území obce G., za účelom využívať ho pre svoju potrebu, spoločne odcudzili jednonápravový obytný prívies šedej farby, nezistenej značky, bez evidenčného čísla tak, že prinesenou pátkou odpílili oceľové lano, ktorým bol obytný prívies uzamknutý o strom, následne ho pripojili k osobnému motorovému vozidlu značky VW Passat H. XXX B. a odviezli a zaparkovali pri obci Y., pri rieke Váh, poškodili zámok na dverách obytného prívesu a svojím konaním spôsobili poškodenému F. B., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom D. R., D. Č.. XX, škodu vo výške 600,00 Eur, i napriek tomu, že obvinený O. Š.

bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra spisovej značky 5T/13/2015 zo dňa 11. marca 2015, právoplatným 28.03.2015 uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 15 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra spisovej značky 21T/99/2015 zo dňa 13. októbra 2015, právoplatným 30.10.2015 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno f) Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov a na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd na verejnom zasadnutí, konanom dňa 03.05.2018, obžalobu prokurátora predbežne prejednal a následne osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby, upozornil, že skutok obvinených, ktorý je predmetom obžaloby prokurátora, bude v ďalšom konaní posúdený u obvineného O. Š. ako zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a u obvineného A. O. ako zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, pričom obvinení ani prokurátor súdom oznámenú zmenu právnej kvalifikácie nenamietali.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní pri prednesení obžaloby z tejto vypustil skutkovú okolnosť predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného O. Š. trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/13/2015.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú vinní zo skutku, uvedeného v obžalobe s tým, že toto svoje vyhlásenie vztiahli aj na súdom oznámenú zmenu právnej kvalifikácie skutku pri predbežnom prejednaní obžaloby a ako aj na prokurátorom pri prednesení obžaloby uvedenú skutkovú zmenu.

Súd preto obžalovaným položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obaja obžalovaní na všetky tieto im položené otázky odpovedali kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol ich vyhlásenie prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaných okrem ich samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaní skutkom, ktorý im kládla za vinu obžaloba, naplnili všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, a to obžalovaný O. Š. podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno d) Trestného zákona a obžalovaný A. O. podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno d) Trestného zákona, keďže úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) spoločným konaním zasiahli do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tým, že obžalovaný O. Š. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím) a obžalovaný A. O. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činu na jednej strane a ich úmyselným zavinením na strane druhej.

Súd skutok kvalifikoval odlišne, než bola podaná obžaloba, pokiaľ ide o závažnejší spôsob spáchania predmetného zločinu, pretože mal za to, že trestný čin krádeže nebol obžalovanými spáchaný vlámaním v zmysle ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona s poukazom na legálnu definíciu vlámania podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona. Vlámanie totiž nebolo prostriedkom na zmocnenie sa predmetného obytného privesu obžalovanými, keďže títo v súvislosti s jeho zmocnením sa do tohto (do jeho priestorov) nevnikli, ale privesu sa zmocnili bez toho, aby doň vnikli tým, že použili násilie voči mimo obytného privesu umiestnenému zabezpečovaciemu prostriedku - oceľovému lanu, ktorým bol prives upevnený o strom a to tak, že toto oceľového lano odpílili nimi prinesenou pílkou. Obžalovaný následne obytný prives odtiahli motorovým vozidlom na miesto jeho neskoršieho nález, kde takto odcudzený prives používali na bývanie a až v ktorej súvislosti do neho vnikli po poškodení zámku na dverách. Z toho dôvodu súd pri okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby aplikoval ako závažnejší spôsob konania ust. § 138 písmeno d) Trestného zákona a oboch obžalovaných uznal vinnými tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a uplatnenom nároku na náhradu škody, a to odborným vyjadrením k hodnote odcudzeného privesu, prečítaním správ a charakteristik k osobe obžalovaných, odpisu z registra trestov a súdnych spisov, vzťahujúcich sa na ich predchádzajúce odsúdenia.

Obžalovaný O. Š. má v evidencii priestupkov evidované mnohopočetné postihy za spáchanie priestupkov, a to nielen priestupkov na úseku cestnej dopravy, ale opakovane aj priestupkov proti majetku. Obžalovaný má rovnako i v odpise z registra trestov evidované viaceré odsúdenia pre rôznorodú trestnú činnosť.

Odsúdenie pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na trest povinnej práce 120 hodín trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/92/2014 dosiaľ nie je zahladené, keďže obžalovaný trest povinnej práce nevykonal.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/13/2015 z 11.03.2015, právoplatným dňa 28.03.2015, bol obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok a 3 mesiace. Vzhľadom na skutočnosť, že aj s poukazom na vedenie trestného stíhania pre skutok v prejednávanej veci, spáchaný v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia, uplynula aj doba 2 roky od skončenia skúšobnej doby a Okresný súd Nitra (ako vyplýva zo spisu) v tejto dobe nerozhodol podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona o osvedčení alebo neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia, súd si ako predbežnú otázku vyriešil, že podľa § 50 odsek 6 Trestného zákona sa v uvedenej trestnej veci na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený a preto aj prokurátor správne okolnosť tohto odsúdenia obžalovaného O. Š. vypustil zo skutkovej vety obžaloby.

Následne bol obžalovaný právoplatne odsúdený vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/99/2015, ktoré odsúdenie je súčasťou popisu skutku v prejednávanej veci.

Okresný súd Nitra trestným rozkazom sp.zn. 5T/127/2015 z 16.11.2015, právoplatným dňa 23.12.2015, uznal obžalovaného vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona a upustil

u neho od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/99/2015 a uložil mu ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantné.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/25/2017 z 19.04.2017, právoplatným dňa 19.04.2017, bol obžalovaný O. Š. (v ktorej veci bol spoluobžalovaným rovnako Pavol O.) uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 5 rokov s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona a na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý aktuálne vykonáva. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k poslednému označenému odsúdeniu obžalovaného.

Pokiaľ ide o obžalovaného A. O., tento sa rovnako v minulosti dopustil mnohopočetných priestupkov na úseku cestnej dopravy a tiež aj priestupkov proti majetku. Obžalovaný má v registri trestov evidované aj odsúdenie súdom Rakúska z 12.01.2015 pre trestný čin krádeže po neoprávnenom vstupe na súkromný majetok na podmieničný trest odňatia slobody, ktoré odsúdenie sa v zmysle ust. § 7b odsek 2 Trestného zákona zohľadňuje rovnako, ako právoplatné odsúdenie súdom Slovenskej republiky.

Obžalovaný A. O. bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/25/2017 z 19.04.2017, právoplatným dňa 19.04.2017 (v ktorej veci bol jeho spoluobžalovaným rovnako O. Š.) zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu s použitím ust. § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody 5 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/134/2016 z 17.05.2017 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/134/2016 z 17.01.2018, právoplatným dňa 17.01.2018, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona (skutok zo dňa 07.08.2015, pre ktorý bolo oznámené vznesenie obvinenia dňa 26.02.2016) a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 8 mesiacov (s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona) so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a za súčasného zrušenia výroku o treste vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nitra vo veci sp.zn. 33T/25/2017.

V prejednávanej veci tak vo vzťahu k obom vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Nitra a Galanta prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd zistil u oboch obžalovaných poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznali a tento úprimne oľutovali) a tiež im priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti nielen súdu tým, že urobili vyhlásenie o vine a súd tak nebol povinný vykonať dokazovanie k skutkovým okolnostiam nimi spáchaného zločinu, ale už v štádiu prípravného konania aj orgánom činným v trestnom konaní). Súd u oboch obžalovaných zistil aj zhodné príťažujúcej okolnosti, a síce podľa § 36 písmeno h) Trestného zákona (spáchali viac trestných činov v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu) a podľa § 36 písmeno m) Trestného zákona (boli už za trestný čin odsúdení: obžalovaný O. Š. vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/92/2014 a obžalovaný A. O. súdom Rakúska). Vzhľadom na vyššie konštatovanú nevyhnutnosť ukladať obom obžalovaným súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súd zistil, že pri postupe podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona je najprísnejším zo zbiehajúcich sa trestných činov u oboch obžalovaných zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona. Súd tak obom obžalovaným ukladal trest podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 12 rokov, podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaných zistených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a pri ich rovnováhe dolnú hranicu trestnej sadzby nemenoil, avšak podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu o 1 tretinu, t.j. na 16 rokov. Súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 8 rokov.

U obžalovaného O. Š. súd prihliadol na fakt, že tento sa aj v minulosti dopustil trestnej činnosti a bol opakovane odsúdený aj pre majetkové trestné činy, pričom je zrejmé, že ani dovtedy mu uložené tresty, výchovné ako aj bezprostredne spojené s odňatím jeho slobody, u neho nevedli k želanému prevýchovnému účinku, keďže sa následne po ich uložení a čiastočne i výkone znovu dopustil trestnej činnosti. Uloženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, resp. upusteniu od uloženia súhrnného trestu, ktorého sa obhajoba domáhala, podľa názoru súdu bránil fakt, že v prejednávanej veci súd vlastne obžalovanému ukladal trest za dva zločiny spáchané v reálnom súbehu, z toho jedného zločinu vysokej závažnosti - trestného činu lúpeže, vopred plánovaného, spáchaného použitím zbrane a na chránenej osobe (dokonca príbuznom obžalovaného) a ďalšieho tiež zločinu krádeže, spáchaného tiež závažnejším spôsobom konania. Z tohto hľadiska podľa názoru súdu aj vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby nemožno považovať za neprimerane prísny, naopak, práve v uvedenej výmere trestu súd zohľadnil obžalovaným prejavovanú snahu po náprave a uvedomenie si nesprávnosti doteraz ním vedeného spôsobu života a tiež i jeho správanie sa vo výkone väzby v predchádzajúcej trestnej veci. Keďže obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne s výrokom o uložení súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra vo veci sp.zn. 33T/25/2017 a všetky ostatné, v ňom majúce základ, rozhodnutia.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody v uvedenej výmere u obžalovaného A. O. súd prihliadal na fakt spáchania až troch zločinov vysokej závažnosti obžalovaným v reálnom súbehu a tiež aj v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody, nezistiac súčasne žiadne mimoriadne okolnosti prípadu ani pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia, resp. obhajobou navrhovaný postup upustenia od uloženia súhrnného trestu, a to nielen s poukazom na okolnosti a následky skutku v prejednávanej veci, ale ani v kontexte so zbierajúcimi zločinnými, obzvlášť v prípade zločinu lúpeže, z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný vinným vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/25/2017, spáchaného so zbraňou a na chránenej osobe spôsobom, vyplývajúcim zo skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku (vopred plánovaný skutok, použitie zbrane, fyzické atakovanie poškodeného, zviazaného na rukách a nohách páskou, ďalším zo spolupáchateľov s následkom zlomeniny rebier, pohmoždenie pľúc a oderkov na predlaktí rúk a hlavy). Naopak, mnohopočetnosť spáchaných zločinov v pomerne krátkom časovom období ani nie 1,5 roka a ich vysoká závažnosť uloženie trestu pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody alebo záver o dostatočnosti skôr mu uloženého trestu odňatia slobody 5 rokov a 8 mesiacov u obžalovaného vylučujú. Súd preto uložil trest v zákonom určenej trestnej sadzbe, a to pri jej dolnej hranici, zohľadniac pritom vek obžalovaného a v nadväznosti na to očakávaný a Trestným zákonom predpokladaný výchovný účinok nepodmienečne ním po prvý krát vykonávaného trestu odňatia slobody na jeho osobu, deklarujúcu snahu po náprave a uvedomenie si dôsledkov svojho konania. Obžalovaný síce dosiaľ nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak súd, postupujúc podľa zásady, uvedenej v ust. § 42 odsek 2 Trestného zákona (súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) zopakoval spôsob výkonu trestu odňatia slobody v zmysle rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/134/2016 a obžalovaného aj s poukazom na ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, majúci súčasne za lepšie zaručenú jeho nápravu. Súd pri uložení súhrnného trestu vyslovil zrušenie výrokov o treste skorších odsudzujúcich rozsudkov vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/25/2017 a Okresného súdu Galanta vo veci sp.zn. 1T/134/2016 a na tieto výroky nadväzujúcich rozhodnutí, ak stratili ich zrušením podklad.

Súd oboch obžalovaných podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody v prospech poškodeného F. B. v súlade s jeho včas a riadne uplatneným nárokom a odborným vyjadrením k hodnote odcudzeného obytného prívesu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).